

LOOK WHAT YOU MADE ME DO

I Arne Vinnems tegninger *Suspect* og *Nude Studies* møter vi pubertale jenter og unge menn, som på hver sin side representerer ytterpunkter i den seksuelle fremstillingen av kjønnene. Tegningene, som umiddelbart fremstår som gjenkjennelige motiver, får retning ved hjelp av titlene, som med hard realisme og humoristisk vri setter dem i et annet lys. Jentene representerer pornografiens inviterende positurer og fiksjonelle fremstillinger, mens guttene er avbildet med konfronterende blikk fra reelle polititegninger. Vinnem spiller på grensen mellom det alvorlige og det tragikomiske.

I serien *Nude Studies* gjør Vinnem det tilsynelatende ulovlige. Å tegne halvnakne damer i 2008 er en gest som i seg selv balanserer mellom det patetiske og nesten komiske. Å studere nakenhet har en lang tradisjon blant mannlige kunstnere, noe som har gjort dem både oppkvikket og inspirert. Vi skjønner alle at naturmotiver kommer til kort i forhold til det man begjærer. Sikkert og visst er det at blikket blir konsentrert og at motivasjonen stiger, og modig nok har Vinnem valgt å stille seg for halshugging. Ingenting er vel lettere å angripe enn et objektifiserende blikk på kvinnekroppen. Den lange tittelen henspiller imidlertid på helt andre motiver for tegningene.

Nude Studies (Drawings from the Norwegian governments campaign against suicide amongst men in lack of intimacy and closeness) består av lett-kledde jenter i helfigur. Jentene poserer på en måte som er tilpasset det seksualiserte blikket. Om man er den som ser eller den som blir sett, gjenkjenner vi hva dette underliggende spiller på, nemlig begjæret. Tittelen *Nude Studies (Drawings from the Norwegian governments campaign against suicide amongst men in lack of intimacy and closeness)* er med på å gjenopprette troen på kunstnerens intensjoner. Ironien som ligger i en kampanje som skulle redde suicidale menn ved å gi dem bilder av promiskuøse jenter, skaper en tydelig distanse.

Begjæret og depresjonen vil alltid være uløselig knyttet som hverandres følgesvenner. Etter begjæret kommer depresjonen, eller omvendt. Dessuten er de hverandres motpoler. Depresjonen vil med sin triste sensualitet alltid stå i kontrast til begjæret, som spiller på lysten og energiens seksualitet. Ingen av dem er å forakte, men i denne dualiteten har man i begge endene fatale konsekvenser. Depresjonen kan få den mest uforståelige følge av alle valg, selvmordet. På den andre siden har vi begjærets konsekvenser: Man gir seg hen utover ens moralske grenser, til irrasjonalitet og ufornuft. Vinnems verk gir seg ikke hen til irrasjonaliteten eller selvmordet i seg selv, men kanskje til selve pendelstangen, som tikker frem og tilbake, som glir forbi eller venter like mye ved hvert punkt.

I serien *Suspect* har Vinnem ikke tegnet selv, men funnet bilder av seksuelle overgripere på Internett tegnet av politifolk, for deretter å bearbeide disse. Hver av de 4 portrettene har en egen undertittel:

Suspect # 1 (Sexual assault), Suspect # 2 (Attempted abduction), Suspect # 3 (Sexual assault, assault with deadly weapon), Suspect # 4 (Rape assault). Disse undertitlene henspiller på hvilket overgrep som er utført. Dessuten er hver tegning signert av politimannen som har tegnet bildet. Etter det raskt avleste førsteinntrykket av portrettene, får man gjennom undertitlene i *Suspects* et virkelighetsrelatert innspill: Hvor langt ensomhet og frustrasjon kan føre mennesket.

Gjennom klassiske, men allikevel overraskende virkemidler som vi kjenner det fra filmhistoriens Eisenstein, blir det gjennom sammenstillingen av bilder, her tegningene, skapt en kryssklipping som gir konseptet retning. Vinnem skaper en situasjon der det alvorlige blir komisk, og det humoristiske skaper ettertanke. Her finnes ingen propaganda, men konnotasjoner som leker med statlige kampanjer, utilstrekkelighet og behovet for virkelighetsflukt. Det slår meg at tegningene burde henges opp ovenfor hverandre, vis a vis, slik at hver jente og overgriper møter hverandres blikk. På denne måten ville man som betrakter fysisk bli stående midt i mellom de nesten vulgære jentene og de brutale mennene, på lik linje som man blir satt i skuddlinjen mentalt.

Tegningene setter hodet i bevegelse med et innhold som man sjelden ser i den følsomme tegnetradisjonen. Her finner man hverken vakker fiksjon eller romantisk virkelighetsavtegning, men en rå sammensmeltning hvor allmenne tema som ensomhet, seksualitet og representasjon av kjønnene blir satt på prøve. Vinnem setter sanselighet og refleksjon opp mot hverandre, og med modig strategi gir han tegning og utprint fra Internet en ny vri som gjør dem aktuelle. Måtte det bare komme flere slike. Som Merlin Carpenters utstillingstittel *Look What You Made Me Do* er et perfekt statement for, det som vi alle kanskje kjenner når det kommer til disse problemstillingene: Ordene og handlingene er så oppsvulmede, røde og betente, at man gjerne vil skyld på noen andre. Og det finnes ingen tvil. Det hersker ingen tvil derom, Arne Vinnem. Det er din skyld.

Line Halvorsen